

ΟΤΙ ΝΑΝΑΙ

Μια πινεχία αρκεί για να συνειδητοποιήσω πως όλα είναι εν μέρει πραγματικά.

Νιώθω ευλογημένη συνήθως όταν ζωγραφίζω νιώθω αιώρα πιο ευλογημένη όταν δεν έχω την ανάγκη να εκφραστώ, όταν ακίνητη κινούμαι στην ησυχία.

Οι τέχνες είναι μαγικά και δε μπορούν να πω ότι είναι η ζωή μου... μα η ζωή κυλάει και όταν παύω να ζωγραφίζω, να παίζω μουσική ή να γράφω.

Μια γνώμη που έχω ως οπαδός της είπε ο Αριστοτέλης νομίζω. Λέγω και αντιλέγω συνεχώς και όλα αισθάνομαι σίγουρα άρτια δεν θα υπάρχουν ωστόσο ισχύουν όσο ισχύει αυτό το πρώινό με βροχή και καγε ή τσιγκί.

Πως να μην συνάψω με τη βουβή μοναχικότητα της συγκεκριμένης αυτής στιγμής όταν έξω από αυτήν είναι όλα θορυβώδη και συγκεχυμένα;

Βρέχει βρέχει βρέχει και είναι Άνοιξη, ζεστός καγός τελικά νίκησε το τσιγκί, μυρμυριά και χαμηλός φωτισμός.

Ο καιρός εδώ είναι τρελός.

Ζηλεύω αυτό το υψί γιατί μου μοιάζει.

Δεν θέλω να φύγω, θέλω να μείνω να παρακολουθώ τον καιρό μέσα και έξω μου και μάλιστα από αυτό το δωμάτιο, το δωμάτιο μου!

Ενα γραφείο έχω μέσα στο δωμάτιο μου, από εκείνα τα παλαιά τα Αγγλικού τύπου. Μια μέρα είχα ερωτευτεί πριν χρόνια και το έβαφα νόμιστο, ποσο χαροί είναι οι άνθρωποι όταν ερωτεύονται!

Ζηλεύω το γραφείο μου και το αγαπώ γιατί είναι μακριά από όλα αυτά, μου δίνει τη χαρά να τα ατενίζω, να τα ευλογώ, να καταγράφω.

Μάθεσαν οι άνθρωποι που τοποθετούν την σεξουαλικότητά τους σε ένα κουτί και το ανοίγουν μόνο όταν έρθει πραγματικά η ώρα της.

Συνήθως είναι απροσδιόριστου φύλου και κινούνται αργά, όχι τρέπτελα.

Πίνουν καφέ μόνοι τους στο καφεείο και κάποια βράδια τους ανακαλύπτεις στις πίσω σειρές των σινεμά (κυρίως ευρωπαϊκών φεστιβάλ) που να θέλουν να κρυφτούν από την ανθρωπότητα και να αφοσιωθούν σε εβλοκλήρου στην μελέτη οθόνης.

Ευνοχα τους προσιτάς να δύσκολο να καταφέρεις να ενοχρησεις στην μοναχικότητά τους

Αυτό που με γοητεύει περισσότερο σε τέτοιου είδους ανθρώπους είναι ότι πάντα ο τόνος της γυναιάς τους είναι χαμηλός.

Τρέφω βαθιά εκτίμηση για αυτές τις τονικότητες.

Κουράζομαι να φάχω επίλογους και κλείνω συνήθως απότομα τα γραπτά και τις σκέψεις μου.

Είμαι λάτρης του αρχής και όχι του τέλους ακόμα κι αν δεν υπάρχει το ένα χωρίς το άλλο (τελικά έγραφα και επίλογο).